Stk. 5. Understøttelse tilstaas ikke for de første 6 Dage af hver Arbejdsløshedsperiode, hvilken Frist (Ventetid) efter Vedtægtens nærmere Bestemmelse vil kunne forhøjes indtil 15 Dage eller, saafremt Understøttelsen ydes som Rejsehjælp, vil kunne nedsættes eller bortfalde.

Stk. 6. I en Kasses Vedtægt kan det fastsættes, i hvilke Tilfælde de Dage, for hvilke et Medlem i Medfør af Bestemmelsen i § 17, Stk. 1, Nr. 11, om Arbejde paa nedsat Arbejdstid ikke kan oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, kan medtages som ledige Dage ved Beregning af Ventetid.

Stk. 7. Saafremt et Medlem efter at være blevet arbejdsløs opnaar Arbejde af kun midlertidig Art og derefter paa ny bliver arbejdsløs, vil de arbejdsløse Dage forud for det midlertidige Arbejdes Begyndelse og efter dets Ophør være at betragte som hørende til samme Arbejdsløshedsperiode; det samme gælder om arbejdsløse Dage umiddelbart forud og efter et Medlems Sygdom. Den i Stk. 5 nævnte Ventetid for Understøttelsesrettens Indtræden skal dog foreligge indenfor et Tidsrum af højst 2 Maaneder. Arbejde, som varer over 3 Uger, kan — uanset dets Beskaffenhed — ikke anses som værende af midlertidig Art, hvilket Tidsrum dog med Socialministerens Samtykke kan forlænges indtil 5 Uger, naar Forholdene indenfor vedkommende Fag taler derfor. De nærmere Regler i saa Henseende skal indeholdes i Kassens Vedtægt.

Stk. 8. For en Kasse, der i større Omfang tæller Sæsonarbejdere blandt sine nydende Medlemmer, skal det af Socialministeren — efter forud indhentet Erklæring fra Arbejdsnævnet — fastsættes, enten at Understøttelse ikke skal kunne ydes Kassens Medlemmer eller de paagældende Sæsonarbejdere paa saadanne nærmere angivne Tider af Aaret, hvor der sædvanligvis indtræder Ledighed, eller at Understøttelse først skal kunne ydes, naar Arbejdsløshedens Varighed har strakt sig over et længere Antal Dage end 6. Efter samme Fremgangsmaade skal det for Kasser, hvor Forholdene i Faget bevirker hyppigere, kortvarige Arbejdsperioder, kunne bestemmes, at Ventetiden helt eller delvis bortfalder.

§ 17.

Stk. 1. En anerkendt Arbejdsløshedskasse maa ikke yde Understøttelse:

1. under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme; som Følge heraf maa Understøttelse ikke ydes under en indenfor paagældende Kasses faglige Omraade iværksat Strejke eller Lockout for de Arbejderes Vedkommende indenfor Faget, hvis Opholdssted gør Anvisning til de af Lockouten eller Strejken omfattede Arbejdssteder begrundet. De nærmere Regler for Genaabningen af Kassen eller en eller flere af dennes Afdelinger fastsættes for 3 Aar ad Gangen af Socialministeren efter Forhandling med Socialministeriets Arbejdsudvalg;
2. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed er foraarsaget ved Sygdom eller Arbejdsudygtighed, saa længe Sygdommen eller Arbejdsudygtigheden vedvarer;
3. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed skyldes, at de uden fyldestgørende Grund har forladt deres Arbejde, overdreven Nydelse af berusende Drikke, Ufordragelighed overfor Arbejdsgivere eller Arbejdskammerater eller anden utilbørlig Adfærd;
4. til Medlemmer, der afsoner en dem ikendt Straf;
5. til Medlemmer, der hensidder i Varetægtsarrest;
6. til Medlemmer, der aftjener deres Værnepligt eller unddrager sig denne;
7. til Medlemmer, der oppebærer Invaliderente eller Aldersrente, eller som paa Grund af nedsat Erhvervsevne af det offentlige erholder udbetalt en Understøttelse, der i Omfang og Varighed kan sidestilles med Invaliderente. Direktøren kan dog tillade Undtagelse fra denne Bestemmelse, naar særlige Omstændigheder taler derfor;
8. til Medlemmer, der forsørges paa Anstalt;